

Н. М. Сидоренко

Білон Петро Павлович

БІЛОН Петро Павлович (04. 01. 1879, м. Васильків, нині Київ. обл. – 07. 08. 1959, м. Піттсбург, США) – український церковний та громадський діяч, видавець у діаспорі. Під час визв. змагань – нач. канцелярії повітр. флоту. Був настоятелем похід. церкви і дивізій. священником 6-ї Січової стрілец. дивізії Армії УНР. У ранзі капелана перебував у таборах Армії УНР, інтернов. в Александрові Куявському та Щипйорно (Польща). Від 1921 – священник. Того ж року заснував в Александрові Куявському видавниче товариство «До світла» і ж. «Реліг.-наук. вістник», пізніше перенес. до Щипйорно. Тут надрук. його матеріали «Про високе значення христололюбивого вояцтва», «Казання в день св. Трійці», «Про церковні читання на Службі Божій» тощо. Емігрував до Канади 1924, де проводив місійну працю з організації парафій УПЦ. Від 1930 – у США. Заст. голови консисторії УПЦ у США та ред. її органу «Дніпро». Автор дослідж. «900-літні роковини хрищення Руси-України» (1938), «Правдива церква українського народу» (1947), «Ukrainians and their Church» (1953) та ін. У «Спогадах» (у 3-х ч., Піттсбург, 1952; 1956; 1959) висвітлив проблеми розвитку реліг.-духов. справи під час інтернування Армії УНР на теренах Польщі.

Рекомендована література

1. Сидоренко Н. «Задротяне життя» українських часописів на чужині (1919–1924). К., 2000;
2. Її ж. Білон Петро // Укр. журналістика в іменах. Л., 2001. Вип. 8.

Бібліографічний опис:

Білон Петро Павлович / Н. М. Сидоренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-40834>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).